# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ
fremsat den 13. juli 1995 *

## A — Indledning

1. Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF [1] skulle gennemføres i national ret af medlemsstaterne inden den 20. november 1992 [2].

2. Kommissionen har under nærværende traktatbrudssag nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke at have udstedt eller givet Kommissionen meddelelse om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme det omhandlede direktiv. Kommissionen har desuden nedlagt påstand om, at Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3. Kongeriget Spanien har ikke bestridt, at det ikke rettidigt har opfyldt sin forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af det nævnte direktiv, navnlig til at tilpasse de pågældende love.

4. Kongeriget Spanien har imidlertid fremført to argumenter til sit forsvar. For det første blev et rettidigt fremsat lovforslag til gennemførelse af det omhandlede direktiv ikke vedtaget, fordi parlamentet forinden var blevet opløst på grund af nyvalg. Siden januar 1994 har en ny lovgivningsprocedure med henblik på gennemførelse af direktivet været under forberedelse. For det andet er der indført nogle administrative regler i en »Protocolo«, som de facto kompenserer for den

* Originalsprog: tysk.

1 — EFT L 330, s. 50.

2 — Jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv 90/619.

tilpasning af lovene, som *de jure* ikke er sket, indtil lovgivningsproceduren er afsluttet. Kongeriget Spanien finder derfor ikke, at det kan siges at have tilsidesat sine forpligtelser, hvorfor det bør frifindes.

## B — Stillingtagen

5. Det af Kongeriget Spanien anførte kan ikke tiltrædes. Når henses til en traktatbrudssags objektive karakter, er det tilstrækkeligt til at fastslå, at der er sket et traktatbrud, at den spanske regering ikke bestrider den overtrædelse, den kritiseres for [3]. Kongeriget Spanien forsøger blot for det første at retfærdiggøre den manglende rettidige gennemførelse af direktivet med, at parlamentet var blevet opløst. I henhold til Domstolens faste praksis kan en medlemsstat imidlertid ikke unddrage sig sin forpligtelse til at gennemføre et direktiv rettidigt under henvisning til interne forhindringer af teknisk, institutionel eller politisk karakter [4]. Kongeriget Spanien gør for det andet gældende, at forpligtelserne med hensyn til det med direktivet tilsigtede mål (EF-traktatens artikel 189, stk. 3) foreløbig bliver opfyldt gennem administrative bestemmelser, som er indeholdt i den såkaldte »Protocolo«. Selv om det måtte antages, at en tilsidesættelse af traktaten ville kunne afhjælpes på denne måde, ville Kongeriget Spanien vanskeligt kunne påberåbe sig de pågældende regler. I henhold til ordlyden af bilag I til svarskriftet fik den nævnte »Protocolo« nemlig først virkning fra den 1. juli 1994. Tilsidesættelsen af traktaten skulle imidlertid have været bragt til ophør inden udløbet af den frist på to måneder, der var fastsat i Kommissionens begrundede udtalelse af 15. februar 1994. Da reglerne i den spanske »Protocolo« har karakter af generelle tjenestebefalinger og ikke har nogen direkte virkning for borgerne, ville de imidlertid under alle omstændigheder ikke opfylde de betingelser, der efter Domstolens faste praksis gælder for medlemsstaterne, når de skal vælge, hvorledes og under hvilken form de vil gennemføre et direktiv [5].

6. Da det står fast, at Kongeriget Spanien ikke rettidigt har gennemført det omhandlede direktiv i national ret, behøver Domstolen ikke at behandle Kommissionens subsidiære anbringende om, at Kongeriget Spanien har undladt at give meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet til gennemførelse af direktivet.

3 — Jf. senest dom af 3.5.1994, sag C-260/93, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 1611, præmis 7 og 8.

4 — Jf. allerede dom af 26.2.1976, sag 52/75, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 277, præmis 10 og 14.

5 — Dom af 30.5.1991, sag C-361/88, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 2567.

## C — Forslag til afgørelse

7. Jeg foreslår således Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten ved ikke inden for de fastsatte frister at have udstedt de nødvendige love og administrative bestemmelser med henblik på at efterkomme direktiv 90/619/EØF.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.